

słowo tygodnia

DUMPAĆ RĚKA

čo. 45

- a) wótře buchać; pukotać
- b) škleńcu piwa na raz wupić
- c) žito młócić

Prawa je wotmołwa **a**.

Dumpać wopisuje zwuk, kotryž nastawa, hdyž z mocu na př. wo durje abo wrota biješ. To je bŕuki, ale intensiwny zwuk, kotryž tróšku rži. Tež sylne teptanje z nohomaj móže dumpanje wuskutkować. Na wutrobu počahujo prajimy dumpać, hdyž wutroba tak intensiwnje pukota, zo to w cyłej hrudži pytnješ.

Takle móžeš tež prajić:

- buchać, wrjeskać
- (wutroba) pukotać

Připódla prajene:

Zawěsće znajeće tež zapřijeće *dumpańca*. To je swjedzeń do kwasa, hdyž so njewjesćinski porik z časom njewudatosće rozžohnuje. Při tym hosćo sudobjo rozbiwaja, zo bychu črjopy přichodnemu mandželskemu porikej zbožo přinjesli.

Přikłady z rěčneho korpusa:

Rjaneje srjedy wječor so pola Motsa wo wrota *dumpaše*. (Jan Wornar, Wajchtar trubi. Budyšin 1975)

Wutroba twjerdže *dumpaše*, a rjebŕa bolachu, a nadobo mysleše, zo njeje Lejna ta prawa. (Marja Młynkowa, Dny w dalinje. Budyšin 1994)

Wón *dumpa* z pódušemi wo zemju, bje z křižom wo nju, kaž by pominatł mortweho ke chwatkej, bórboli, najprjedy mjelčo, potom wótřišo a cyle wótře – hdže da te čělo nětkej! (Jurij Krawža, Ikarus pod módrym njebjom. Budyšin 1982)